

Така говори дѣдо Иванъ, и събрани-
тъ тамо слушахъ думѣтъ му съ благо-
дареніе, даже и напълно одобрихъ у-
мныѣтъ му изреченія; но щомъ станяхъ
отъ тамъ дѣто слушахъ, направихъ съ-
всѣмъ противното на тѣхъ, както обыкно-
венно ся случава това и съ духовныѣтъ
поученія въ черквытъ; мезатѣтъ ся от-
вори, и всякой прибърза да си купи
много непотрѣбны нѣща и за цѣнъ коя-
то надминуваще състоиніето имъ. Колкото
за мене азъ ся увѣрихъ че добрыйтъ
старецъ бѣше прочелъ съ вниманіе мои-
тъ календари, и че прилѣжно бѣ прѣго-
варялъ всичко онова що бѣхъ писалъ за
тѣзи работы въ разстояніе на двадесетъ
и петъ години. На всякого другыго о-
свѣтъ на мене досадило ся бы да слуша
толкозъ честы повторенія на името ми за
свидѣтелство; но трѣба да ви кажъ, че
моего самолюбіе останъ твърдѣ благодар-
но, съвсѣмъ що не бѣхъ да не знаѣхъ че
десетата часть отъ философійжтъ, коѣхто
отдавахъ на мене, не бѣше моя; но че